

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9089

гр. София, 08.12.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **7012** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 и следващите от ГПК.

Делото е образувано е по искова молба на [фирма], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. Г. В. срещу Комисията за енергийно и водно регулиране с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1356 лв. за направени разноски във връзка със съдебно обжалване на наказателно постановление (НП) № НП-392/17.12.2014 г. на председателя на КЕВР по нахд. № 466/2015 г. на Районен съд – [населено място].

От ответника е получен писмен отговор на 17.07.2019 г.

С определение № 7517 от 08.10.2019 г. АССГ, 10 състав е прекратил и е изпратил за присъединяване към настоящето дело административно дело № 10965/2019 г. на основание чл. 159, т. 7 от АПК.

Административно дело № 10965/2019 г. е образувано по искова молба от [фирма], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. Г. В. срещу Комисията за енергийно и водно регулиране с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1356 лв. за направени разноски във връзка с участието на дружеството в касационно административно дело № 77/2016 г. по описа на Административен съд – [населено място], образувано по жалба на КЕВР срещу решение № 16 от 14.01.2016 г. по нахд. № 466/2015 г. на Районен съд – [населено място].

С определение от 02.09.2020 г. съдът е присъединил към настоящето дело административно дело № 10965/2019 г., като е приел предявения по това дело иск за съвместно разглеждане с настоящия иск.

С решение № 6418 от 16.11.2020 г. съдът се е произнесъл по спора, като в частта за разноските е осъдил Комисия за Енергийно и Водно Регулиране да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление – [населено място], ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на административно дело № 7012 от 2019 г., изразяващи се в

платена държавна такса и заплатеното възнаграждение за един адвокат, в общ размер на 446 лв. (четиристотин и четиридесет и шест лева). В мотивите на решението е изложено, че разноски следва да бъдат присъдени както за процесуално представителство по настоящето дело, така и за представителство по административно дело № 10965/2019 г., защото последното е било присъединено към настоящето и по него не са извършвани никакви процесуални действия.

На 23.11.2020 г. от ищеца е постъпила молба за изменение на решението в частта за разноските. Твърди се, че независимо, че административно дело № 10965/2019 г. е било прекратено и присъединена към настоящето производство, по него също се дължат разноски.

В съответствие с разпоредбата на чл. 248, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, съдът е изпратил искането на насрещната страна като е дал 7-дневен срок за отговор.

Ответникът е изразил писмено становище за неоснователност на искането.

Административен Съд С.-град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на искането: Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Ищецът е бил уведомен за изготвеното решение на 23.11.2020 г., поради което следва да се приеме, че подадената на същата дата молба е в срока по чл. 248 от ГПК. Искането е допустимо и като такова следва да бъде разгледано.

Разгледано по същество то е неоснователно.

По силата на чл. 78, ал. 3 и ал. 4 от ГПК, ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото.

Съдът намира, че правопораждащият факт, от който ищецът черпи правото си да поиска обезщетение за нанесени вреди е единствено незаконосъобразното наказателно постановление № НП-392/17.12.2014 г. на председателя на КЕВР, което е било отменено. Както по воденото нахд пред Районен съд – [населено място], така и пред касационната инстанция – Административен съд – [населено място], ищецът е бил представляван от адвокатско дружество „В., Ж. и партньор“, като платеното адвокатско възнаграждение и за двете инстанции, с посоченото по-горе решение е било сметено за претърпявана вреда от дружество и е било присъдено в негова полза.

Съвсем преднамерено, ищецът, несъобразявайки константната практика на АССГ, е завел две отделни производства, целейки очевидно да получи и по двете адвокатско възнаграждение. Настоящият съдебен състав намира, че административно дело № 10965/2019 г., всъщност се явява без предмет и не може да бъде разгледано самостоятелно и с това ищецът очевидно е бил наясно. Този извод е правилен, защото в рамките на проведеното пред Административен съд – Габрово касационно производство, не е било отменено № НП-392/17.12.2014 г. на председателя на КЕВР, а само е потвърдено решението на по-долната инстанция.

Във връзка с изложеното съдът намира, че предвид присъединяването на № НП-392/17.12.2014 г. на председателя на КЕВР, по същото на ищеца не могат да бъдат присъдени разноски, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3, във връзка с чл. 144 от АПК,

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. Г. В. за изменение на решение № 6418 от 16.11.2020 г. в частта за разноските, като на ищеца бъдат присъдени претендираните разноси в пълен размер от 842 лева.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.